Adana Demirspor'da Fatih Terim'le aynı takımda epeyce sıyrık meşin bir yuvarlağın peşinde Fatih Galatasaray'a doğru deplase oldu, sense şiire kesilmiş bir süt kadar buruk yıllar kaldı arkada ve önde Ahmet Erhan pis alkolik seni köprüaltlarında çocuk yetiştirirken yakaladım sokak köpeklerinin ağzına biberon dayarken

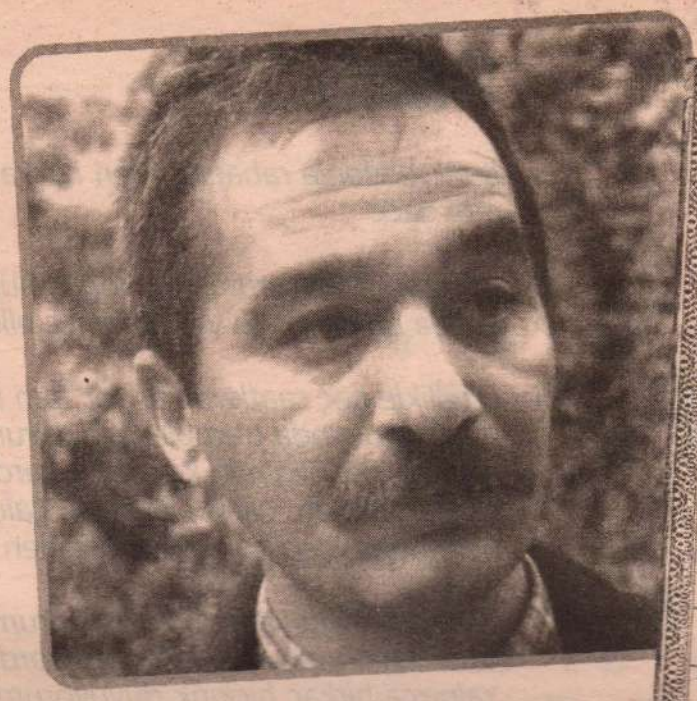

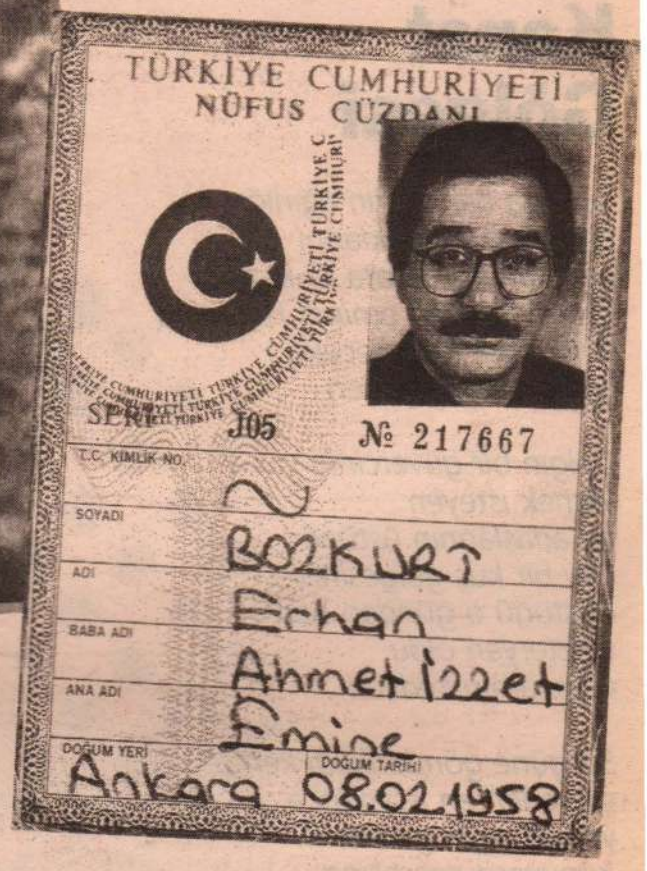

Erhan Bozkurt, Ahmet Erhan'ı Yargılıyor

AHMET ERHAN

Metro istasyonunun yeraltında ışıklar içinde bir tabut gibi uzanan ve onca itiş kakışa karşın derin bir yalnızlığı barındıran solukların birbirini kovduğu böylesi bir ikliminde herkesin dünyaya kendine özgü bir kimya salgıladığı;

hayatın kılcal damarlarına kadar ölümle tütsülendiği, yorgun dünya derin bir uyuşma ellerde, ayaklarda ve gözlerde bir uzak yolculuğa hükümlü tren camlarının buğusu onyedinci kattaki balkon bir sarkaç gibi savrulup duruyor boşlukta F-16 kıvılcımları saçarak günahkar şehrin semalarında

lağımlara kaçışıyor halk

Erhan Bozkurt konuşuyor:

8. 02. 1958. Ahmet Izzet'ten olma, Emine'den doğma. Boşandı. Islâm. Içel. Mersin. Mesûdiye ve bir sürü rakam. Veriliş nedeni. Zayi. Keçiören. Ankara. Nüfus müdürü adına.

Yüzmeyi kırk yıllık seanslarda öğrenen bir Akdeniz çocuğu

kılı kırk yaran bir kırkayak

Oğlunun adını 'Deniz' koymayı unutmuyor

Sanki sallanan bir kayıkta en küçük bir dalgada böğürtüsünden martılar muhacir olacak

Erhan Bozkurt konuşuyor:

Öğretmenlik mesleğinin psikosomatik bozukluklarına Vakko'dan alınmış bir kravatla cevap veriyor,

öksürük pastili, tebeşir tozu

okulla ev arasında adım sayısı belirlenmiş hayat gömleğinin kalbin üstüne denk gelen cebinde bir not defteri Mustafa Kemal'i tarih kitaplarında ölümden kurtaran o köstekli saat gibi

koruyucu nesneler evde patlak bir prezervatife benzeyen koridorda uçuşup duruyor

televizyonun duvarlara iliştirilen sesi

Üsküdar'da yangın, Manavgat'ta sel

Ayın 17'lerinde ödenen kira ve yakıt parası, günü gününe faturalar

Erhan Bozkurt konuşuyor:

yalnızlığın kesik tırnak uçlarının bana çevrildiğini gördüğümde onları avuçlarımın arasında tutup dünyaya üfledim

Çirkin ve konuşkan bir sevgilim oldu

kasığıma eklenen her ayazda haftada bir patlayan on saniyelik molotof kokteylerimi söndüren

geriye kalan bütün günleri saatleri saniyeleri yazılı yoklamaları okuyarak geçirdim

2000 yılının Ocak ayının ilk gününde Visa'nın süresi bitiyor

90 yaşına kadar yaşarsam hesap makinemin tuşları yeşerecek

her öğün borokolinin üstüne sarmısaklı yoğurt dökerek sağlığımın hayatan hırsızlama uzantılarını damarlarıma eklemeyecek ve hormon dengemin bozulmasına asla izin vermeyeceğim.

mezun ettiğim ve beni düşünerek doktor olan bütün öğrencilerim için telefon defterime birkaç yaprak daha ekleyeceğim

ölümden korkuyorum, elbette korkarım

bunun için her ramazanda fitre ve zekatımı mezarlık bekçilerine oyuncak tabutların içinde takdim ederim

ölümden korkuyorum, elbette korkarım, bunun için üç güne bir etek traşı olurum, üstüme gül suyu serper bedenimin bütün kıyılarını çöreotlarıyla doldururum

erguvan günlerinden yılan çıyan anlarına toprak savurduğum doğrudur

'hayat böyle Federico!'(*)

pragmatist soluğum bir semizotunun alyuvarlarını semirtecek ben biyolojik kulvarımı 90 yılda tüketmenin dehşetiyle ve yüzümün peçeli duvarında hayat boyu köklenme olanağını tanımadığım yüzsüz ayrıkotlarını bir kez daha yolacağım

Erhan Bozkurt konuşuyor:

İnanmıyorsun değil mi Ahmet Erhan. Kağıtlarda adımbaşı bitiveren *osuruk lekesi*. Mağaradan çıkmadan ekvator çizgisini bir bakışta gören Yarasa. Adamım. Olumsuzluklarım. Öteki. 8 Şubat 1999. 2000'e 326 gün kala mağaranın girişine taşlar yığmak pahasına

'hayatımı mahvettin' çığlıklarının Yeşilay yanlısı kuraklığında seninle ilk kez bir parmak Watt 69 eşliğinde, sen istersen ispirto iç, faul yapmak pahasına kulvar değiştirecek ve

seninle aynı ahıra bağlı eküriler olduğumuzu hatırlayacağım

hiçbir yargım bağımsız olmayacak

zaten kör olan gözlerine parmak atacağım

takma ad yalnızlıklarına şiirlerine yazılarına kibrit suyu

adamım

aynı rahmin aynı kısacık zaman boyutuna sığan devinimlerinde senin o sidikli şiirlerinde sıkça ve utanmadan kalemine doladığın annemizin çığlıklarında kabul et ki benim başım doğal bir biçimde o kayganlıktan dünyaya ilk soluğu almak için çıkarken sen önce ayaklarını çıkarmak gafletine düştün

Hayat korkağı!

İkizim bile değilsin takma adımsın öteki yanımsın ötedesin

Freud'un bile gözünden kaçan çapak

Dünyanın lastikli bir top gibi her an dipsiz bir uçuruma savurup savurup avuçladığı

senin o 'ironi' adını koyduğun katılasıya gülünçlük

şimdi parklarda üstüne underground gazeteler sarınarak yatmayı cep konyağı şişelerine hortumlar sarkıtarak ısınmayı ve Güzelbağ şarabını derin havuzlarda kulaçlayacağın boğuk yaz günlerini hayal etmeyi bir bok sanıyorsun

iânelerle yaşıyorsun

son gördüğümde yüzünde dokuz canının sekizini yitirmiş ölümsüzlerin hüznü vardı

ve karıncaların sana üç öğün ıspanak kereviz pırasa artıkları taşıdıklarını ekmekleriyse yaşadığın parkın havuzundaki kırmızı balıklarla bölüştüğünü anlattın

oniki kitap yazdın

beşbin kasa bira üçbin kasa rakı ikibinbeşyüz kasa şarap ve konyak votka eşliğinde eşiklere tükürerek

hesap makinam kilitlendi bu noktada

Erhan Bozkurt konuşuyor:

Adımızı bile beğenmedin

neymiş şimdiki tanımlamayla ırkçı milliyetçilerin, ki sen ısrarla faşist demeyi sürdürüyorsun, hem erhan hem bozkurt

er- han boz- kurt

1976'da ilk şiirini yayınladığından beri Ahmet Erhan'da karar kılıyorsun

bir gün soyadı kanununa muhalefetten yargılanacaksın

ya da beni öldürmekten

sokaklarda sekizgenler çizerek geceleri ardında bıraktığın salyangoz izlerini kimsenin görmediğini mi sanıyorsun

pis alkolik

herkes seni okuyor herkes sana tutkun masalarda kadehler

senin için rezerve

gerçekten böyle mi düşünüyorsun

Nüfus cüzdanın bile yok, yalan mı ama resmiyet baskınlarında sorarlar söylersin

Ahmet İzzet'ten olma Emine'den doğma

Aklını başına topla

Ahmet Erhan

beşiğimdeki o ilk çarşaf kırışığı damardan kan kardeşim

aynı ağızla ağladığım güldüğüm

aynı sivilceleri döktüğüm

aynı sapla işediğim birtakım yarıklara yarlara apartopar daldığım

Sensiz bir yazıda okunamayacak kadar küçük harflerle dizilmiş bir dipnot olduğumu düşünüyorum bazan

ama yalnızca bazan

her akşam iş dönüşü aldığım bir parmak drink'i üç parmağa çıkarsam benimle konuşur musun

Unutma onsekiz yaşına babamın ölümüne kadar seninle aynı adı taşıyorduk, bunun hatırına konuş

nerden nereye

anıların bir anlık geğirtisinde aklımda bir üşüme, bir telaş günde üç maç yaptığım kavurucu sıcakların altında

Adana Demirspor'da Fatih Terim'le aynı takımda

epeyce sıyrık meşin bir yuvarlağın peşinde

Fatih Galatasaray'a doğru deplase oldu, sense şiire

kesilmiş bir süt kadar buruk

yıllar kaldı arkada ve önde

Ahmet Erhan

pis alkolik

seni köprüaltlarında çocuk yetiştirirken yakaladım

sokak köpeklerinin ağzına biberon dayarken

betonarme yataklarda derin uykularda

saksı kaçkını bir lağım çiçeğiydin artık

**Neruda* 8.2.999

Akademi Ofset